ση από προσώπου γης των εκκλησιών ώστε να μην απομείνει τίποτα που θα θυμίζει ότι στις κατεχόμενες περιοχές υπήρχαν κάποτε εκκλησίες.

Από μιαν άλλη άποψη, αποτελεί βεβήλωση η μετατροπή μιας εκκλησίας σε τέμενος, ανεξαρτήτως του ότι με αυτό τον τρόπο διατηρείται ως κτίριο, το οποίο σε μια ενδεχόμενη λύση θα μπορούσε να επαναχρησιμοποιηθεί ως εκκλησία.

Πέραν των εκκλησιών έχουν βεβηλωθεί και 60 κοιμητήρια όπως αποδεικνύεται και από τις σχετικές φωτογραφίες.

Τα νεκροταφεία στην αρχή βεβηλώθηκαν με στόχο να καταστραφούν οι σταυροί και άλλα κειμήλια στη συνέχεια οι τάφοι λεηλατούνταν με σκοπό να εντοπιστούν χρυσά δόντια ή άλλα χρυσά αντικείμενα τα οποία οι βέβηλοι πίστευαν ότι φορούσαν οι νεκροί.

Αντίθετα με ό,τι συμβαίνει στις κατεχόμενες περιοχές στις ελεύθερες περιοχές, όπου έχουν πρόσβαση όλοι οι πολίτες, Ελληνοκύπριοι και μη, το κράτος δαπανά μέσω του Τμήματος Αρχαιοτήτων μεγάλα χρηματικά ποσά για τη συντήρηση των τεμένων.

Η Σχινιά

Βαθιά, πράσινη θάλασσα, πασίχαρη, π' απλώθεις,
Πεντάχλωρη απροσκύνητη, κι ολόρθη πάντα στέκεις
Στων καταιγίδων το θυμό και στο δριμύ δρολάπι
Της τραμουντάντας την τρανή θύελλα των βοριάδων
Πάνω στου Πενταδάκτυλου τις κορυφές, δειράδες,
Στο περιγιάλι το ξανθό, χειμώνα - καλοκαίρι
Κι ολόχλωρη κι ολόφρεσκη για χρόνια βασιλεύεις
Χωρίς νερό, δίχως τροφή, με μόνη συντροφιά σου
Το φως, τον ήλιο, τη βροντή, τον άνεμο δραγάτη,
Σχινιά, πανώρια λυγερή κι αδελφοποιμενίδα
Πώς το μπορείς και χίλιες δυο στις αίστησες χαρίζεις
Χαρές ουρανολάμνητες στους ιμερτούς ανθρώπους,
Στην όραση και στην αφή, στην ακοή ακόμα
Σαν ψιθυρίζεις μυστικά και ερωτικά τραγούδια
Στον άνεμο που σε φιλά και σε γλυκοχαϊδεύει
Μα πιο πολύ στην όσφρηση όντας μοσχομυρίζεις
Και μ' 'αρωμα, λιβανωτό, την πλάση θυμιαίνεις.

Πέτρος Στυλιανού

(Στο δάσκαλο Σταύρο Κυπραγόρα, που δόθηκε πάθος στη δάσωση σ' όλα τα τα μεσαρείνια της Τζιουμαγιάς - Κυθρέας).